

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 525

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 iulie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 167 din 16 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 prin raportare la art. 194—197 din Codul de procedură civilă	2–4
Decizia nr. 208 din 30 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală	4–6
Decizia nr. 223 din 4 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110 alin. (5) și art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală	7–8
Decizia nr. 229 din 6 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	9–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.302/C. — Ordin al ministrului justiției privind componența și atribuțiile Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 167 din 16 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 prin raportare la art. 194—197 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Lucia Tănasa în Dosarul nr. 45.586/3/2015/a1 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 418D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa autoarei excepției de neconstituționalitate, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 455D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 raportat la art. 194—197 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandru Sfirăială în Dosarul nr. 64.381/300/2015/a1 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției de neconstituționalitate, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 455D/2016 la Dosarul nr. 418D/2016, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 479 din 21 noiembrie 2013 sau Decizia nr. 708 din 27 noiembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 23 martie 2016 și 6 aprilie 2016, pronunțate în Dosarul nr. 45.586/3/2015/a1, respectiv Dosarul nr. 64.381/300/2015/a1, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (2) și (3), respectiv art. 200 raportat la art. 194—197 din Codul de procedură civilă, excepții ridicate de Elena Lucia Tănasa și Alexandru Sfirăială în cauze având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare formulată împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată.**

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, având în vedere că împotriva rezoluției de stabilire a obligațiilor a căror nerespectare atrage sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată și a comunicării acesteia nu există cale de atac. Fiind o procedură administrativă, necontradictorie, care poate avea ca efect anularea cererii de chemare în judecată, lipsa unei căi de atac și a posibilității dezbaterii în contradictoriu reprezintă o încălcare a accesului liber la justiție. Lipsa căii de atac împotriva actelor prin care se stabilesc obligații procesuale de fond lipsește legea de predictibilitate, iar prin pronunțarea unor soluții diferite de aceeași instanță în cauze similare se încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii.

9. Se mai susține că, în litigiile în care sarcina probei este împărțită între părțile din proces, procedura regularizării cererii de chemare în judecată este de natură să afecteze însăși esența dreptului protejat, chiar dacă legea conferă dreptul de a formula o cerere de reexaminare. Legiuitorul putea reglementa procedura anulării cererii de chemare în judecată cu citarea părților pentru deplina transparență a procedurii și în considerarea rolului activ al judecătorului, pentru ca partea, sancționată cu anularea cererii sale de chemare în judecată, să poată explica de ce nu poate depune înscrisuri, care se află la partea adversă. Prin urmare, constatarea lipsurilor cererii de chemare în judecată trebuie făcută în ședință publică în prezența părților, cu respectarea principiului contradictorialității, pentru a nu fi încălcate accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

10. Se mai arată că sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată constituie un exces și un abuz de reglementare în situația în care reclamantul nu mai poate formula o nouă cerere de chemare în judecată, întrucât a operat deja o decădere.

11. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

14. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat, în sensul constituționalității textelor legale criticate, reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 479 din 21 noiembrie 2013, nr. 31 din 21 ianuarie 2014, nr. 410 din 3 iulie 2014 sau nr. 708 din 27 noiembrie 2014.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 200 alin. (2) și (3), respectiv art. 200 raportat la art. 194—197 din Codul de procedură civilă. Având în vedere criticile de neconstituționalitate, precum și obiectul de reglementare al dispozițiilor legale criticate, respectiv art. 194 — *Cuprinsul cererii de chemare în judecată*, art. 195 — *Numărul de exemplare*, art. 196 — *Nulitatea cererii*, art. 197 — *Timbrarea cererii* și art. 200 — *Verificarea cererii și regularizarea acesteia*, Curtea va reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 200 prin raportare la art. 194—197 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015.

18. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 din Constituție și prin prisma dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 129 privind folosirea căilor de atac din Legea fundamentală.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a dorit instituirea unei discipline procesuale, tocmai pentru a garanta respectarea principiului accesului liber la justiție, al dreptului la un proces echitabil și al dreptului la apărare. În privința cererii de chemare în judecată, Curtea a statuat că procedura regularizării cererii de chemare în judecată este justificată prin prisma finalității legitime urmărite de către legiuitor, și anume fixarea corectă a cadrului procesual, în vederea evitării acordării de noi termene de judecată pentru complinirea lipsurilor, ceea ce conduce atât la asigurarea dreptului de apărare al părâtului, aflat în deplină cunoștință de cauză cu privire la obiectul cererii, motivele invocate și probele solicitate, cât și la asigurarea celerității procesului, permițând, astfel, desfășurarea judecării într-un termen optim și previzibil, în sensul art. 6 din Codul de procedură civilă, element component al termenului rezonabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție. Curtea a mai statuat că instanțele de judecată sunt singurele competente să aprecieze, în concret, în ce măsură anumite lipsuri ale cererii de chemare în judecată au o suficientă gravitate pentru a justifica anularea cererii în procedura regularizării (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 583 din 29 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 18 noiembrie 2015, paragraful 15).

20. Curtea a mai reținut că, prin Decizia de inadmisibilitate din 15 aprilie 2014 pronunțată în Cauza *Lefter împotriva României* (Cererea nr. 66.268/13), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că procedura de regularizare a cererii de chemare în judecată reglementată de art. 200 din Codul de procedură civilă nu se substituie unei cereri judiciare și nu anticipează faza de admitere a probelor, însă este vorba de o etapă obligatorie, care urmărește să impună reclamantilor o anumită disciplină, în vederea evitării oricărei tergiversări în cadrul procedurii, prin urmare o astfel de procedură este prevăzută de lege și urmărește o bună administrare a justiției. Curtea a apreciat că anularea cererii reclamantului nu constituie

o ingerință disproporționată în dreptul său de acces la instanță, deoarece partea este informată atât asupra omisiunii sale, cât și cu privire la sancțiunea susceptibilă de a-i fi aplicată (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 708 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, paragraful 27).

21. În continuare, Curtea reține că, întrucât procedura specială vizată nu se referă la fondul cauzelor, respectiv la drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai de aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților, nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia nu se poate formula o cale de atac împotriva comunicării lipsurilor cererii de chemare în judecată de către instanță. Prin comunicarea reclamantului de către instanță a lipsurilor cererii introductive, judecătorul își manifestă rolul activ în asigurarea accesului efectiv la justiție al titularului cererii, iar instanța nu restituie cererea de chemare în judecată, ci doar pune în vedere reclamantului să completeze lipsurile, în termenul prevăzut de lege. Instanța face aprecieri formale referitoare la întocmirea cererii de chemare în judecată, care trebuie să cuprindă toate elementele prevăzute de lege. Așadar, instanța încunoștințează reclamantul în mod concret și punctual asupra lipsurilor cererii sale, precum și asupra căror modificări trebuie efectuate, acordând părții un termen de 10 zile pentru conformarea celor solicitate. Acordarea termenului se face cu mențiunea că neîndeplinirea obligațiilor impuse în termenul stabilit atrage anularea cererii.

22. Curtea a reținut, de asemenea, prin Decizia nr. 98 din 25 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 21 aprilie 2016, paragraful 13, că încheierea de anulare a cererii poate fi motivată succint, întemeindu-se pe motivele deja comunicate petentului și pe faptul că lipsurile nu au fost complinite în termenul prevăzut de lege, acesta luând cunoștință de motivele de anulare în termenul legal. Încheierea de anulare a cererii astfel pronunțată este supusă căii de atac a reexaminării, cererea de reexaminare putând fi făcută de reclamant în 15 zile de la data comunicării. Soluționarea cererii de reexaminare se face de către un alt complet decât cel căruia i s-a repartizat cauza, prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului. Acest complet poate reveni asupra încheierii de anulare dacă măsura a fost dispusă în mod eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat, caz în care cauza va fi retrimisă completului inițial investit. Așadar, prin cererea de reexaminare se analizează inclusiv legalitatea măsurii prin prisma îndeplinirii condițiilor de formă. Curtea a mai constatat că dispozițiile legale criticate se aplică în aceeași măsură persoanelor aflate în aceeași situație juridică, neputându-se reține încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 479 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 23 ianuarie 2014).

23. Celelalte aspecte învederate referitoare la sarcina probei și la modul de soluționare a cauzelor de către instanțele de judecată excedează controlului Curții, reprezentând în realitate chestiuni ce țin de modul de aplicare și interpretare al instanțelor de judecată.

24. Așadar, cât timp procedura criticată nu privește însăși judecarea pe fond a cererii introductive, dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se referă la fondul cauzelor, respectiv la drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai la aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților. De altfel, mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de

desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, putând stabili, prin lege, procedura de judecată.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Lucia Tănasa în Dosarul nr. 45.586/3/2015/a1 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și de Alexandru Sfirăială în Dosarul nr. 64.381/300/2015/a1 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 200 prin raportare la art. 194—197 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 208

din 30 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emanoil Hurdugaci în Dosarul nr. 1.381/96/2015/a2 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 828 D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că cele două situații procesuale invocate de autorul excepției nu sunt similare și se susține că

absența totală a probelor justifică restituirea cauzei la procuror, în timp ce, faptul că probațiunea nu este înlăturată total, fiind susținut, în continuare, actul de acuzare și, respectiv, posibila exercitare a acțiunii penale, reprezintă o situație juridică diferită de cea dintâi menționată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.381/96/2015/a2 **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală**, excepție de neconstituționalitate ridicată de Emanoil Hurdugaci într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei încheieri de cameră preliminară prin care au fost respinse o parte din excepțiile invocate de autorul excepției de neconstituționalitate.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală dau naștere la situații procesuale inegale între diferite categorii de inculpați și încalcă dreptul la un proces echitabil al acestora, întrucât, în condițiile anulării marii majorități a probelor administrate în cursul urmăririi penale, care susțin acuzarea, se

dispune începerea judecării, creându-se o situație discriminatorie inculpatului în raport cu cea a unui alt inculpat care obține anularea tuturor probelor administrate în cursul urmăririi penale, iar cauza este restituită la parchet, conform art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală.

6. Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că prevederile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în esență, că dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) din Codul de procedură penală interzic judecătorului să rețină cauza spre judecare atunci când a înlăturat, ca nelegale, toate probele administrate la urmărirea penală, motiv pentru care soluția legislativă criticată nu numai că nu încalcă dispozițiile Legii fundamentale, ci chiar ține seama de principiul separării funcțiilor judiciare, prevăzut la art. 3 din Codul de procedură penală, pentru că, într-o astfel de ipoteză, reținerea cauzei spre continuarea judecării ar însemna ca instanța să efectueze ea însăși ancheta penală, substituindu-se organelor de urmărire penală. Pentru aceste considerente, se susține că dispozițiile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală nu încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale, arătând că își menține punctele de vedere reținute în deciziile Curții Constituționale nr. 784 din 17 noiembrie 2015 și nr. 35 din 9 februarie 2016.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*În toate celelalte cazuri în care a constatat neregularități ale actului de sesizare, a exclus una sau mai multe probe administrate ori a sancționat potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecării*”.

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) cu privire la egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate,

Curtea Constituțională pronunțând, în acest sens, mai multe decizii, dintre care, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, și Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 septembrie 2015, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Prin deciziile anterior referite, Curtea a reținut că textul criticat nu afectează drepturile procesuale ale procurorului, ale părților și ale subiecților procesuali principali.

15. De asemenea, prin Decizia nr. 257 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 19 iulie 2016, paragrafele 20—26, și Decizia nr. 493 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 20 octombrie 2016, paragrafele 14—18, Curtea Constituțională a observat că autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece nu permit judecătorului de cameră preliminară, în cazul excluderii doar în parte a probelor administrate în cursul urmăririi penale, să restituie cauza la parchet. S-a arătat, astfel, că, deși probele decisive pentru trimiterea în judecată și stabilirea vinovăției sunt excluse, judecătorul este obligat să trimită cauza spre a fi judecată.

16. Plecând de la cele susținute de către autorii excepției, Curtea a reținut că aceștia doresc reglementarea posibilității judecătorului de a restitui cauza la parchet pentru a se completa urmărirea penală, în cazul în care apreciază că probele neexcluse nu sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului.

17. În acest sens, Curtea a constatat că o instituție asemănătoare a fost reglementată în art. 333 din Codul de procedură penală din 1968, care prevedea că „*în tot cursul judecării instanța se poate desesiza și restitui dosarul procurorului, când din administrarea probelor sau din dezbateri rezultă că urmărirea penală nu este completă și că în fața instanței nu s-ar putea face completarea acesteia decât cu mare întârziere; instanța este obligată să arate motivele pentru care, potrivit alineatului precedent, a dispus restituirea, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin ce anume mijloace de probă*”. Această instituție a fost eliminată din fondul activ al legislației prin art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Potrivit expunerii de motive a legii „*a fost restrânsă posibilitatea instanței de a restitui cauza la procuror, aceasta limitându-se doar pentru cazurile de încălcări procedurale prevăzute de art. 197 privind cauzele de nulitate. Din practica judiciară a rezultat această necesitate în condițiile în care în «spatele» multor restituiri pentru completarea urmăririi penale se ascundeau de fapt soluții ce ar fi putut fi de achitare. De asemenea, pentru celeritate instanța este în acest fel determinată să procedeze la o completare a urmăririi penale prin cercetarea judecătorească, evitându-se tergiversarea soluționării prin «plimbarea» dosarului între instanță și parchet*”.

18. În continuare, Curtea a observat că, potrivit concepției legiuitorului reflectată în Codul de procedură penală, instituția procesuală a camerei preliminare nu aparține nici urmăririi penale, nici judecării, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal. Totodată, Curtea a reținut că, din reglementarea

atribuțiilor pe care funcția exercitată de judecătorul de cameră preliminară le presupune, activitatea acestuia nu privește fondul cauzei, actul procesual exercitat de către acesta neantamând și nedispunând, în sens pozitiv sau negativ, cu privire la elementele esențiale ale raportului de conflict: faptă, persoană și vinovăție (în acest sens, Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014). De asemenea, Curtea a reținut că obiectul procedurii desfășurate în camera preliminară îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Prin urmare, acesta se circumscrie unor aspecte referitoare la competență și la legalitatea fie a sesizării, fie a administrării probelor care fundamentează acuzația în materie penală. Așa fiind, judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei. Nu în ultimul rând, Curtea a constatat că obiectivul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecății, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care trebuie să le combată (Decizia nr. 838 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 1 martie 2016).

19. Astfel, Curtea a constatat că în procedura camerei preliminare, instanța de judecată va analiza și se va pronunța, în consecință, asupra legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală. Restituirea cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară ca urmare a excluderii tuturor probelor administrate în cursul urmăririi penale se impune având în vedere necesitatea refacerii în totalitate a urmăririi penale, probele administrate anterior neputând fi valorificate în niciun mod, fiind considerate a fi fost

obținute în mod nelegal. Această soluție nu presupune însă că judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra temeiniciei acuzației sau asupra faptului dacă probele respective sunt sau nu suficiente pentru a întemeia o acuzație.

20. Curtea a apreciat că, dacă s-ar admite susținerile autorilor excepției, s-ar ajunge la situația în care judecătorul de cameră preliminară, în cazul excluderii doar a unor probe, ar trebui să facă aprecieri asupra probelor rămase din perspectiva temeiniciei susținerii unei acuzații. Or, prin prisma atribuțiilor procesuale încredințate judecătorului de cameră preliminară, în contextul separării funcțiilor judiciare, acestuia îi revine funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, iar nu stabilirea vinovăției sau nevinovăției inculpatului.

21. În continuare, Curtea a observat că, potrivit art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală, „*Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat*”. Astfel, în cazul în care probele neexcluse nu sunt suficiente pentru a fundamenta vinovăția inculpatului, instanța, potrivit art. 396 alin. (1) din același act normativ, pronunță o soluție de achitare a inculpatului. De asemenea, potrivit art. 385 din Codul de procedură penală, „*Dacă din cercetarea judecătorească rezultă că pentru lămurirea faptelor sau împrejurărilor cauzei este necesară administrarea de probe noi, instanța dispune fie judecarea cauzei în continuare, fie amânarea ei pentru administrarea probelor*”.

22. Cum criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală și reținute prin Decizia nr. 257 din 5 mai 2016 și Decizia nr. 493 din 30 iunie 2016, mai sus analizate, sunt similare celor formulate cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală, atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior menționate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Emanoil Hurdugaci în Dosarul nr. 1.381/96/2015/a2 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223

din 4 aprilie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110 alin. (5) și art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110 alin. (5) și art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dorel Pușcov în Dosarul nr. 5.240/108/2016/a1 al Tribunalului Arad — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.031D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către partea Moroșteș I. Vasile Iustin, prin care acesta solicită judecarea în lipsă.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită menținerea jurisprudenței în materie și respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 5.240/108/2016/a1, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110 alin. (5) și art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Dorel Pușcov, în cadrul procedurii de cameră preliminară.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale deoarece nu impun, sub sancțiunea nulității, obligativitatea înregistrării cu mijloace tehnice audio sau audiovideo a audierilor realizate în cursul urmăririi penale. Apreciază că lipsa înregistrărilor de la momentul audierii suspectilor și martorilor generează dubii serioase cu privire la respectarea principiului loialității administrării acestor probe, prevăzut în mod expres de art. 101 din Codul de procedură penală. În vederea respectării demnității persoanei, precum și a dreptului la un proces echitabil în ansamblul său, precum și pentru a garanta respectarea principiului loialității administrării probelor, legiuitorul a prevăzut, în cuprinsul art. 110 alin. (5) din Codul de procedură penală, obligativitatea înregistrării audierii suspectului sau inculpatului cu mijloace tehnice audio sau audiovideo. Cu toate acestea, apreciază că, în lipsa unei sancțiuni ferme, în practică, organele de urmărire penală omit a respecta această obligație pe considerentul că nu dispun de mijloace tehnice pentru a proceda la înregistrarea declarațiilor. Acest motiv nu poate fi primit în lipsa unor motive credibile sau a unor situații excepționale prin raportare și la faptul că legea nu impune înregistrarea declarațiilor cu un anumit tip de aparatură specială, ci poate fi

realizată cu orice fel de aparatură, tocmai pentru a permite aplicarea imediată a acestor dispoziții legale.

6. Apreciază că deficiențele menționate anterior se regăsesc și în cuprinsul art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală, care lasă posibilitatea înregistrării audierii martorilor la aprecierea pur discreționară a organului de urmărire penală. De aceea, textul de lege, în actuala formulare, nu satisface condițiile constituționale și convenționale invocate, întrucât nu stabilește un regim juridic clar al desfășurării acestui procedeu probator sub aspectul înregistrării declarațiilor date în cursul urmăririi penale. Astfel, pe cale de consecință, dispozițiile art. 110 alin. (5) și art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care nu prevăd, sub sancțiunea nulității, obligativitatea înregistrării cu mijloace tehnice audio sau audiovideo a audierilor realizate în cursul urmăririi penale.

7. **Tribunalul Arad — Secția penală** apreciază că legiuitorul a avut în vedere faptul că ar putea exista situații în care organele de urmărire penală să nu aibă în dotare mijloace tehnice audio sau audiovideo, acestea ar putea fi defecte sau nefuncționale din variate motive, la momentul audierii. Se arată că neînregistrarea audierii suspectului sau inculpatului, în cursul urmăririi penale, nu încalcă dreptul la un proces echitabil sau dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Înainte de a fi consemnate declarațiile suspectului sau inculpatului, potrivit dispozițiilor art. 110 alin. (1)—(4) din Codul de procedură penală, se aplică dispozițiile art. 107—109 din același act normativ, referitoare la întrebările privind persoana suspectului sau inculpatului, comunicarea drepturilor și obligațiilor, modul de ascultare, astfel încât, până se ajunge la momentul aplicării dispozițiilor art. 110 alin. (5) din Codul de procedură penală, suspectul sau inculpatul beneficiază de o serie de drepturi.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Susține că sintagma „atunci când înregistrarea nu este posibilă” se referă exclusiv la situațiile obiective ce împiedică organul de urmărire penală să asigure înregistrarea audierii; un argument de text în acest sens fiind chiar dispozițiile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală, care tratează distinct decizia organului de urmărire penală referitoare la înregistrarea audierii martorului și posibilitatea obiectivă de a efectua înregistrarea.

10. De asemenea, pentru a exclude o decizie arbitrară a organului de urmărire penală și pentru a da totodată instanței de judecată posibilitatea de a aprecia în concret, în funcție de circumstanțele cauzei și de credibilitatea motivului invocat, fiabilitatea declarației consemnate în scris, dar neînregistrate, în cazul declarațiilor suspectului sau inculpatului, legiuitorul a instituit obligația organului de urmărire penală de a consemna în declarație motivul concret care a făcut imposibilă înregistrarea audierii. Astfel, lipsa motivării sau insuficienta motivare a imposibilității înregistrării poate pune sub semnul întrebării exactitatea celor declarate, cu consecința înlăturării acestui mijloc de probă din ansamblul materialului probator.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 110 alin. (5) și art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 110 alin. (5): *„În cursul urmăririi penale, audierea suspectului sau inculpatului se înregistrează cu mijloace tehnice audio sau audiovideo. Atunci când înregistrarea nu este posibilă, acest lucru se consemnează în declarația suspectului sau inculpatului, cu indicarea concretă a motivului pentru care înregistrarea nu a fost posibilă.”;*

— Art. 123 alin. (2): *„În cursul urmăririi penale, audierea martorului se înregistrează prin mijloace tehnice audio sau audiovideo, dacă organul de urmărire penală consideră necesar sau dacă martorul solicită expres aceasta și înregistrarea este posibilă.”*

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 24 referitor la dreptul la apărare. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 749 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 16 martie 2017, răspunzând unor critici similare celor formulate în prezenta cauză, a respins excepția de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

16. Cu acel prilej, Curtea a reținut că dispozițiile art. 110 alin. (5) din Codul de procedură penală aduc un element de noutate în legislația procesual penală, impunând organelor de urmărire penală obligația înregistrării cu mijloace tehnice audio sau audiovideo a audierii suspectului sau inculpatului. De la această regulă, legiuitorul a instituit o excepție, și anume, nu se va proceda la înregistrarea cu mijloace tehnice audio sau audiovideo a audierii suspectului sau inculpatului, atunci când aceasta

nu este posibilă. Curtea apreciază că excepția mai sus arătată va opera, exclusiv, în situațiile obiective ce împiedică organul de urmărire penală să asigure înregistrarea audierii, cum este și situația din prezenta cauză, când organul de urmărire penală nu a fost dotat cu mijloace tehnice audio sau audiovideo.

17. Curtea a constatat că, pentru a exclude o eventuală decizie arbitrară a organului de urmărire penală și o aplicare abuzivă a dispozițiilor de lege criticate ce reglementează excepția de la regula generală a înregistrării cu mijloace tehnice audio sau audiovideo a audierii suspectului sau inculpatului, legiuitorul a prevăzut expres obligația organului de urmărire penală de a indica concret, în declarația suspectului sau inculpatului, motivul pentru care înregistrarea nu a fost posibilă. Astfel, lipsa motivării sau insuficienta motivare a imposibilității înregistrării poate pune sub semnul întrebării exactitatea celor declarate, cu consecința înlăturării acestui mijloc de probă din ansamblul materialului probator. Chiar și în ipoteza aplicării abuzive a dispozițiilor de lege criticate, se poate observa că, dacă prin nerespectarea cerinței legale în discuție s-a adus o vătămare inculpatului, acesta are posibilitatea, până la închiderea procedurii de cameră preliminară, să solicite înlăturarea acestui mijloc de probă, potrivit art. 282 alin. (1) și alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală.

18. În ceea ce privește dispozițiile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea a observat că acestea dispun în sensul că, în cursul urmăririi penale, audierea martorului se înregistrează prin mijloace tehnice audio sau audiovideo, dacă organul de urmărire penală consideră necesar sau dacă martorul solicită expres aceasta și înregistrarea este posibilă. Astfel, în acest caz, legiuitorul nu a mai prevăzut expres obligația organului de urmărire penală de a înregistra audierea martorilor. În acest context, Curtea a reținut că, potrivit art. 123 alin. (1) din Codul de procedură penală, transpunerea în formă scrisă a declarației martorului urmează regulile prevăzute pentru consemnarea declarației suspectului sau inculpatului. Totodată, în cazul audierii persoanelor cuprinse în secțiunea 1 a cap. II al titlului IV din Codul de procedură penală. Curtea a observat, de asemenea, că și în acest caz, dacă apreciază că i s-a adus o vătămare prin neînregistrarea prin mijloace tehnice audio sau audio-video a audierii martorului, inculpatul are posibilitatea, până la închiderea procedurii de cameră preliminară, să solicite înlăturarea acestui mijloc de probă, potrivit art. 282 alin. (1) și alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală.

19. Neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dorel Pușcov în Dosarul nr. 5.240/108/2016/a1 al Tribunalului Arad — Secția penală și constată că dispozițiile art. 110 alin. (5) și art. 123 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 229

din 6 aprilie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e)
din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 69 alin. (5)
din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Neculai Ionescu în Dosarul nr. 315/91/2016 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 386D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 474D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Mihăiță Gabriel Troacă în Dosarul nr. 7299/95/2015 al Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autorul excepției a depus note scrise prin care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate și judecarea cauzei în lipsă.

6. Având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 474D/2016 la Dosarul nr. 386D/2016, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care invocă jurisprudența, în materie, a Curții Constituționale și pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 23 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 315/91/2016, **Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Neculai Ionescu într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui act administrativ (ordin al prefectului prin care s-a stabilit încetarea, înainte de expirarea duratei, a mandatului de primar).

9. Prin Încheierea din 7 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.299/95/2015, **Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mihăiță Gabriel Troacă, într-o cauză având ca obiect cererea de anulare unui ordin al prefectului prin care s-a stabilit încetarea de drept, a mandatului de primar, precum și suspendarea executării acestui ordin.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin, în esență, că prevederile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 afectează dreptul la exercitarea mandatului de primar, în condițiile în care pedeapsa ce a fost aplicată nu este privativă de libertate, iar pedepsele complementare au fost și ele suspendate, astfel încât se poate candida pentru un nou mandat de primar. Referitor la dispozițiile art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001, se susține că aceste prevederi încalcă dreptul constituțional de a ataca o hotărâre judecătorească.

11. De asemenea, susțin că emiterea unui ordin, prin care să se constate încetarea de drept a mandatului de primar, ca urmare a aplicării unei pedepse neprivative de libertate, are un caracter vădit neproportional. Este dincolo de orice dubiu faptul că, în situația în care s-ar fi pronunțat o sentință privativă de libertate, emiterea unui astfel de ordin de constatare a încetării mandatului ar fi întrunit condițiile proporționalității, neexistând nici măcar posibilitatea materială de îndeplinire a atribuțiilor de primar, în situația privativă de libertate. *Per a contrario*, în condițiile în care o instanță de drept penal a considerat, în mod definitiv, că este suficientă o pedeapsă cu suspendarea executării, în mod similar, și organului administrativ, în speță instituția Prefectului, îi incumbă obligația negativă de a nu emite un ordin prin care să se constate încetarea mandatului de primar. În situația în care, indiferent de natura sentinței de condamnare, prefectul emite ordine de constatare a încetării de drept a mandatului primarului, se încalcă principiul proporționalității, neaplicându-se, în mod abuziv, un tratament diferențiat pentru situații obiectiv diferite.

12. Pe de altă parte, prin emiterea ordinului, în condițiile în care art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 face vorbire doar de o pedeapsă privativă de libertate, sunt încălcate și imperativele principiilor predictibilității normelor, respectiv al încrederii legitime a justițiabilului. Principiul predictibilității normelor impune obligația statelor de a edicta norme suficient de accesibile, precise și previzibile. Or, este evident că lipsa acestei exigențe a normelor juridice determină o nesiguranță a

raporturilor juridice administrative, care are ca efect vătămarea cetățenilor în drepturile și interesele lor legitime.

13. **Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că este esențial controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004, în măsura în care este interpretat că se aplică și în cazul în care este dispusă suspendarea executării atât a pedepsei privative de libertate, cât și a pedepselor complementare privind interdicția unor drepturi. În ceea ce privește prevederile art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001, instanța judecătorească face referire la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 898 din 17 decembrie 2015 și, realizând o analiză bazată pe principiul proporționalității, a justului echilibru între interesele concrete și scopul urmărit, apreciază ca textul legal supus controlului de constituționalitate se îndepărtează de asigurarea dreptului fundamental reglementat de art. 21 din Constituție.

14. **Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 sunt în acord cu dispozițiile art. 16 și art. 124 din Constituție și respectă principiile previzibilității normelor juridice și stabilității raporturilor juridice, astfel cum sunt consacrate în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența, în materie, a Curții Constituționale, spre exemplu, deciziile nr. 239 din 4 martie 2008, nr. 1.522 din 18 noiembrie 2010, nr. 153 din 12 martie 2013 și nr. 647 din 13 octombrie 2015.

17. **Avocatul Poporului**, în Dosarul nr. 474D/2016, consideră că prevederile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 sunt constituționale, sens în care invocă punctul său de vedere exprimat anterior în dosarele Curții Constituționale nr. 1893D/2015, nr. 1718D/2015 și nr. 20D/2016.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului**, în Dosarul nr. 386D/2014, nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autorul excepției Mihăiță Gabriel Troacă, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, modificate prin Legea nr. 58/2009 pentru modificarea art. 15 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 7 aprilie 2009, și ale art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004: „*Calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri: (...) e) condamnarea, prin*

hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate.”

— Art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001: „*(5) Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.*”

21. Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, „*De la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, referirile din cuprinsul actelor normative la hotărârea judecătorească «definitivă și irevocabilă» sau, după caz, «irevocabilă» se vor înțelege ca fiind făcute la hotărârea judecătorească «definitivă».*”

22. În opinia autorilor excepției, astfel cum rezultă din criticile de neconstituționalitate formulate, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) din Constituție privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, în art. 16 privind egalitatea în drepturi art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 37 privind dreptul de a fi ales și art. 124 privind înfăptuirea justiției.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 și art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001 au mai format obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare.

24. Astfel, referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 647 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 17 decembrie 2015, Decizia nr. 393 din 14 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 26 septembrie 2016, Decizia nr. 544 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 862 din 28 octombrie 2016 și Decizia nr. 654 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 26 ianuarie 2017, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

25. Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate nu instituie niciun fel de discriminare între persoanele cărora acestea se adresează, și anume categoriei primarilor care au fost condamnați, printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate. Măsura încetării de drept a mandatului de primar, în condițiile prevăzute de textul de lege, se aplică în mod egal, fără privilegii și fără discriminări, tuturor celor care se găsesc în ipoteza normei legale.

26. Curtea a observat că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 au constituit obiectul analizei Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, prin Decizia nr. 18 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 29 iunie 2015, a pronunțat o hotărâre prealabilă, prin care a dat o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept: aplicabilitatea dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 în cazul condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicarea art. 81—82 din Legea nr. 15/1968 privind Codul penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul penal din 1969), respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art. 57 alin. (1) din Codul penal din 1969. Prin această decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 fac referire numai la tipul de pedeapsă aplicată, respectiv privativă de libertate, fără a distinge în funcție de modul de individualizare a executării pedepsei aplicate. De asemenea a

reținut că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea este doar o măsură de individualizare judiciară a pedepsei, care nu schimbă caracterul privativ de libertate al pedepsei închisorii. Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție a considerat că, dacă legiuitorul ar fi intenționat ca încetarea de drept a mandatului primarului să opereze doar în cazul condamnării cu executare la o pedeapsă privativă de libertate, ar fi prevăzut în mod expres această ipoteză. În concluzie, a reținut că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 vizează pedeapsa aplicată, iar nu modul de executare a acesteia.

27. De asemenea, prin Decizia nr. 536 din 6 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 21 septembrie 2016, Curtea a soluționat obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004, și a constatat neconstituționalitatea prevederilor legale referitoare la încetarea de drept a calității de consilier local, de consilier județean, de primar sau de președinte al consiliului județean, în cazul condamnării prin hotărâre judecătorească definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu executare. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut că tocmai posibilitatea lăsată celor condamnați la pedepse privative de libertate, dar care nu execută pedeapsa în regim de detenție, de a continua nestingherit să exercite demnitatea publică, cu toate drepturile și responsabilitățile pe care exercițiul autorității de stat le implică, astfel cum stabileau prevederile legale supuse controlului de constituționalitate *a priori*, contravine principiului supremației Constituției și a obligativității respectării legilor, consacrat de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, și vulnerabilizează încrederea cetățenilor în autoritățile statului. Curtea a mai reținut că scopul Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali este acela de a garanta integritatea, cinstea și răspunderea aleșilor locali, conform principiilor fundamentale ale statului de drept. Asigurarea prestigiului funcției exercitate impune o conduită legală, socială și morală în acord cu rangul demnității publice, cu gradul de reprezentare și cu încrederea oferită de cetățeni în procesul electoral.

28. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001, Curtea Constituțională, prin deciziile nr. 239 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 1 aprilie 2008, nr. 153 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 14 iunie 2013, și nr. 175 din

29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 10 iunie 2016, a respins ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate. Astfel, Curtea a reținut, în esență, că modalitatea de contestare în justiție a ordinului prefectului de constatare a încetării de drept a mandatului de primar este în mod firesc caracterizată prin celeritate, natura cauzelor supuse controlului judecătoresc în asemenea situații impunând o rezolvare promptă și definitivă pentru trecerea la etapa următoare, cea a declanșării procedurii pentru organizarea și desfășurarea scrutinului pentru alegerea unui nou primar.

29. Totodată, Curtea a reținut că prevederile art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001 conțin norme de procedură specială, derogatorie de la dreptul comun, adoptate de legiuitor în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție și care nu îngăduiesc exercitarea dreptului la folosirea căilor legale de atac și nu contravin principiului accesului liber la justiție.

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea.

31. În final, Curtea reține că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate, instituind reguli privind constatarea încetării de drept a mandatului de primar, ca urmare a condamnării la o pedeapsă privativă de libertate nu conțin norme contrare nici dreptului fundamental de a fi ales. Astfel, referitor la dreptul de a exercita în mod netulburat funcția dobândită ca urmare a opțiunii electorale, se reține că acesta nu este un drept absolut, fiind protejat de prevederile Constituției atât timp cât se realizează cu respectarea condițiilor prevăzute de aceasta și de legi. Or, săvârșirea unei fapte penale pentru care există o condamnare definitivă la pedeapsa cu închisoarea plasează prin ea însăși consilierul local în afara cadrului legal de exercitare a funcției, prin încălcarea jurământului de a respecta prevederile Constituției și ale legilor, asumat potrivit art. 7 alin. (1) din Legea nr. 393/2004, iar consecințele legale pe care nerespectarea condițiilor de exercitare a unei funcții le antrenează nu pot fi considerate o restrângere a exercițiului acelei funcții, astfel că nu poate fi reținută încălcarea prevederilor art. 37 din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 536 din 6 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 21 septembrie 2016, paragraful 17).

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Neculai Ionescu în Dosarul nr. 315/91/2016 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Mihăiță Gabriel Troacă în Dosarul nr. 7.299/95/2015 al Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 15 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN privind componența și atribuțiile Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor

Având în vedere prevederile:

— art. 42 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 43 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Ordinului ministrului justiției nr. 667/1996*) pentru aprobarea condițiilor de autorizare a construcțiilor cu caracter militar,

în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 pentru organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă componența și atribuțiile Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Administrația Națională a Penitenciarelor va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului justiției nr. 1.270/2008 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 19 mai 2008.

Ministrul justiției,
Tudorel Toader

București, 21 aprilie 2017.
Nr. 1.302/C.

*) Ordinul ministrului justiției nr. 667/1996 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

COMPONENȚA ȘI ATRIBUȚIILE Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Consiliul tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor este structura constituită în scopul analizării și avizării documentațiilor tehnico-economice sau a altor documente ori documentații din domeniul investițiilor publice pentru obiectivele de investiții/intervenții aparținând aparatului propriu al Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și unităților subordonate, în vederea asigurării unui concept unitar.

Art. 2. — În înțelesul prezentului ordin, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *documentația de avizare pentru lucrări de intervenții* — documentația tehnico-economică similară studiului de fezabilitate, elaborată pe baza expertizei tehnice a construcției/construcțiilor existente și, după caz, a studiilor, auditurilor ori analizelor de specialitate în raport cu specificul investiției;

b) *lucrări de intervenții* — lucrările la construcțiile existente, inclusiv instalațiile aferente, asimilate obiectivelor de investiții, care constau în: reparații capitale, transformări, modificări,

modernizări, consolidări, reabilitări termice, precum și lucrări de intervenții pentru prevenirea sau înlăturarea efectelor produse de acțiuni accidentale și calamități naturale, efectuate în scopul asigurării cerințelor esențiale de calitate și funcționale ale construcțiilor, potrivit destinației lor;

c) *studiu de fezabilitate* — documentația tehnico-economică prin care proiectantul, fără a se limita la datele și informațiile cuprinse în nota conceptuală și în tema de proiectare și, după caz, în studiul de prefezabilitate, analizează, fundamentează și propune minimum două scenarii/opțiuni tehnico-economice diferite, recomandând, justificat și documentat, scenariul/opțiunea tehnico-economic(ă) optim(ă) pentru realizarea obiectivului de investiții;

d) *studiu de prefezabilitate* — documentația prin care, fără a se limita la datele și informațiile cuprinse în nota conceptuală și în tema de proiectare, se analizează, preliminar, necesitatea și oportunitatea realizării obiectivului de investiții, se identifică scenariul/opțiuni tehnico-economice posibile și se selectează un număr limitat de scenarii/opțiuni fezabile pentru realizarea obiectivului de investiții;

e) *deviz general* — partea componentă a studiului de fezabilitate sau a documentației de avizare a lucrărilor de

intervenții, prin care se stabilește valoarea totală estimativă, exprimată în lei, a cheltuielilor necesare realizării unui obiectiv de investiții;

f) *expertiză tehnică* — documentația tehnică definită prin reglementarea tehnică „Cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri”, indicativ P 100-1/2003, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.465/2013, cu modificările și completările ulterioare;

g) *proiect pentru autorizarea/desființarea executării lucrărilor* — parte a documentației pentru emiterea autorizației de construire/desființare, reglementată prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Documentațiile tehnice/tehnico-economice analizate și avizate în cadrul Consiliului tehnico-economic se referă la:

a) obiectivele noi de investiții;

b) lucrările de intervenții, constând în reparații capitale, transformări, modificări, modernizări, consolidări, reabilitări termice, precum și lucrări de intervenții pentru prevenirea sau înlăturarea efectelor produse de acțiuni accidentale și calamități naturale, pentru punerea în siguranță a fondului construit existent, precum și în alte cheltuieli asimilate investițiilor;

c) actualizarea devizelor generale, potrivit art. 10 alin. (4), (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

d) modificări de soluții tehnice;

e) eliberarea autorizațiilor de construire/desființare executării lucrărilor aparținând aparatului propriu al Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și a unităților subordonate

Art. 4. — Limitele valorice privind competența de aprobare a documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții noi, documentațiile de avizare a lucrărilor de intervenții, respectiv notele conceptuale privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente celorlalte categorii de investiții incluse la poziția C „Alte cheltuieli de investiții” care se finanțează, potrivit legii, din fonduri publice, sunt cele stabilite de art. 42 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Componența, atribuțiile, participanții și programul Consiliului tehnico-economic

Art. 5. — (1) Consiliul tehnico-economic are următoarea componență:

a) directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor;

b) directorul general adjunct, responsabil cu problemele economico-administrative din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

c) directorii generali adjuncți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor;

d) reprezentantul Serviciului de gestiunea investițiilor — Direcția investiții din cadrul Ministerului Justiției;

e) directorul Direcției economico-administrativ din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

f) directorul Direcției siguranța deținerii și regim penitenciar din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

g) directorul Direcției medicale din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

h) directorul Direcției reintegrare socială din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

i) directorul adjunct al Direcției economico-administrativ din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

j) șeful Serviciului cazarmare construcții investiții din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor;

k) un specialist din cadrul Serviciului cazarmare construcții investiții din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, în calitate de secretar al Consiliului.

(2) În cazul în care persoanele menționate la alin. (1) lit. d)—j) nu pot participa la ședințele Consiliului tehnico-economic, urmează a participa înlocuitorul legal al acestora.

Art. 6. — (1) Pentru documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții noi, documentațiile de avizare a lucrărilor de intervenții, respectiv notele conceptuale privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente celorlalte categorii de investiții incluse la poziția C „Alte cheltuieli de investiții” care se finanțează, potrivit legii, din fonduri publice, care se aprobă de către Guvern și de ordonatorii principali de credite, conducerea Consiliului tehnico-economic este asigurată de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, în calitate de președinte și de către directorul general adjunct, responsabil cu problemele economico-administrative, din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, în calitate de vicepreședinte.

(2) În cazul în care directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nu poate participa la ședințele Consiliului tehnico-economic, conducerea acestuia este asigurată de către vicepreședinte.

Art. 7. — (1) Pentru documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții noi, documentațiile de avizare a lucrărilor de intervenții, respectiv notele conceptuale privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente celorlalte categorii de investiții incluse la poziția C „Alte cheltuieli de investiții” care se finanțează, potrivit legii, din fonduri publice, care se aprobă de către Administrația Națională a Penitenciarelor, conducerea Consiliului tehnico-economic este asigurată de către directorul general adjunct al Administrației Naționale a Penitenciarelor, responsabil cu problemele economico-administrative, în calitate de președinte, și de către unul dintre ceilalți doi directori generali adjuncți, din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, în calitate de vicepreședinte.

(2) În cazul în care directorul general adjunct al Administrației Naționale a Penitenciarelor, responsabil cu problemele economico-administrative, nu poate participa la ședințele Consiliului tehnico-economic, conducerea acestuia este asigurată de către vicepreședinte.

(3) Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor are calitatea de invitat.

Art. 8. — În exercitarea atribuțiilor sale, președintele Consiliului tehnico-economic poate emite orice alte dispoziții privind modalitatea de lucru a consiliului și de analizare și avizare a documentațiilor din cadrul ședințelor de lucru.

Art. 9. — Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor stabilește, la începutul fiecărui an, componența nominală a Consiliului tehnico-economic.

Art. 10. — Consiliul tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor se întrunește ori de câte ori este nevoie, în prezența a minimum două treimi din numărul total al membrilor.

Art. 11. — Convocarea membrilor se face prin grija secretarului Consiliului tehnico-economic, cu 5 zile înainte, prin telefon, e-mail și/sau în scris.

Art. 12. — Consiliul tehnico-economic are următoarele atribuții principale:

a) avizarea documentațiilor tehnice/tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții;

b) avizarea documentațiilor de avizare aferente lucrărilor de intervenții la imobile, constând în reparații capitale, transformări, modificări, modernizări, consolidări, reabilitări termice, precum și lucrări de intervenții pentru prevenirea sau înlăturarea efectelor produse de acțiuni accidentale și calamități naturale pentru

punerea în siguranță a fondului construit existent, precum și în alte cheltuieli asimilate investițiilor;

c) analiza documentelor și documentațiilor pentru care sunt necesare dispoziții de aprobare, respectiv actualizări ale devizelor generale;

d) emiterea autorizațiilor de construire/desființare a obiectivelor de investiții/intervenții aparținând aparatului propriu al Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și unităților subordonate.

Art. 13. — Obiectivele de investiții și intervenții nu se vor executa fără avizul Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 14. — La ședințele Consiliului tehnico-economic pot participa, fără drept de vot, și următoarele categorii de persoane:

a) specialiști din cadrul Serviciului cazarmare construcții investiții, în calitate de raportori pentru prezentarea documentațiilor supuse aprobării, responsabili ai lucrărilor analizate, precum și specialiști din cadrul altor direcții și servicii din Administrația Națională a Penitenciarelor;

b) directorul Direcției contencios și elaborare acte normative din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, atunci când Consiliul tehnico-economic analizează situația juridică a spațiilor vizate de lucrările supuse avizării;

c) directorul Direcției tehnologia informației și comunicații din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, atunci când Consiliul tehnico-economic analizează documentații specifice acestui domeniu de activitate;

d) reprezentanții societăților de proiectare care au elaborat documentațiile supuse avizării și reprezentanții ordonatorilor terțiari de credite, beneficiari ai documentațiilor supuse avizării, pentru prezentarea și susținerea documentațiilor menționate, precum și pentru luarea la cunoștință a concluziilor Consiliului tehnico-economic.

CAPITOLUL III

Atribuțiile secretarului Consiliului tehnico-economic

Art. 15. — Secretarul Consiliului tehnico-economic are următoarele atribuții:

a) primește și înregistrează documentațiile propuse spre analiză și avizare, iar în situația depunerii unei documentații incomplete, aceasta se restituie solicitantului, cu mențiunea de a fi completate ulterior;

b) întocmește proiectul de ordine de zi și convocatorul ședințelor și îl înaintează spre aprobare președintelui Consiliului tehnico-economic;

c) după aprobarea ordinii de zi și convocatorului comunică celor interesați data întâlnirii și agenda de lucru a Consiliului tehnico-economic, în conformitate cu prevederile art. 11;

d) pregătește mapele de lucru pentru membrii și invitații Consiliului tehnico-economic;

e) întocmește avizul Consiliului tehnico-economic, dispoziția de aprobare, autorizația de construire și/sau autorizația de desființare;

f) întocmește și păstrează registrul unic al proceselor-verbale de ședință și registrul avizelor și autorizațiilor emise;

g) numerotează și înregistrează avizele și autorizațiile într-un registru constituit special în acest scop;

h) transmite documentele avizate ordonatorilor terțiari de credite, precum și persoanelor autorizate interesate;

i) întocmește procese-verbale ale ședințelor de avizare, urmărește introducerea în documentații a condițiilor și recomandărilor stabilite prin concluziile ședinței de avizare;

j) păstrează un exemplar din documentația supusă avizării;

k) întocmește baza de date și gestionează arhiva Consiliului tehnico-economic.

Art. 16. — (1) Mapa de lucru va fi pusă la dispoziția membrilor consiliului, în format electronic, cu cel puțin 3 zile înainte de desfășurare a ședinței și va conține:

a) agenda de lucru;

b) notele de prezentare și notele de constatare aferente documentațiilor supuse aprobării.

c) documentația tehnică aferentă lucrărilor supuse analizei.

(2) Nota de prezentare prevăzută la alin. (1) lit. b) este întocmită, potrivit anexei nr. 1, de către beneficiarul lucrării și este însoțită de procesul-verbal de analiză a documentației semnat de directorul unității, directorul responsabil cu problemele economico - administrative, directorul responsabil cu problemele siguranța deținerii, inginerul/tehnicianul constructor și, după caz, de medicul șef al unității.

(3) Nota de constatare prevăzută la alin. (1) lit. b) este întocmită, potrivit anexei nr. 2, de către responsabilul de lucrare din cadrul Serviciului cazarmare construcții investiții.

CAPITOLUL IV

Documentații supuse analizei și avizării

Art. 17. — Consiliul tehnico-economic analizează și avizează:

a) rezultatele și concluziile expertizelor tehnice;

b) indicatorii tehnico-economici din documentația de avizare pentru intervenții la imobile, respectiv studiile de fezabilitate și studiile de fezabilitate pentru obiective noi de investiții și stabilește necesitatea și oportunitatea promovării lucrărilor;

c) proiectele pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții;

d) listele cu imobilele propuse pentru scoaterea din funcțiune și casarea în vederea demolării;

e) valorile actualizate ale devizelor generale;

f) modificările de soluții tehnice;

g) alte documente sau documentații necesare luării hotărârilor.

Art. 18. — Studiile de fezabilitate vor fi însoțite de certificatele de urbanism și avizele înscrise pe acestea.

CAPITOLUL V

Procedura de avizare

Art. 19. — (1) Procedura de avizare a documentațiilor menționate presupune parcurgerea următoarelor etape:

a) prezentarea de către responsabilii de lucrări din Serviciul construcții cazarmare investiții a punctului de vedere tehnic și economic a documentațiilor supuse avizării;

b) verificarea, de către membrii Consiliului tehnico-economic, a dosarelor care cuprind lucrările supuse analizei;

c) votul asupra documentației corespunzătoare fiecărui dosar în parte;

d) întocmirea procesului-verbal al ședinței de către secretarul Consiliului tehnico-economic;

e) întocmirea documentelor de aprobare și a avizului tehnico-economic.

Art. 20. — Avizarea sau respingerea documentației se face prin votul a două treimi din numărul membrilor prezenți și se consemnează în registrul de procese-verbale.

Art. 21. — Unitatea subordonată Administrației Naționale a Penitenciarelor, care beneficiază de proiectul supus avizării, păstrează un exemplar din fiecare dosar al proiectelor pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții prevăzute la art. 17. lit. c).

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 22. — Consiliul tehnico-economic va analiza anual situația lucrărilor supuse avizării, avizate sau respinse, pe baza raportului întocmit de secretar.

Art. 23. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta anexă.

Aprob.
Director,

NOTA DE PREZENTARE

1. Date generale:

Obiectiv de investiții/intervenții la mobile .....

Ordonator principal de credite .....

Ordonator secundar de credite .....

Ordonator terțiar de credite .....

Beneficiar .....

Proiectant general .....

Nr. proiect ....., faza de proiectare .....

Amplasamentul obiectivului .....

2. Indicatorii tehnico-economici:

2.1. Valoarea totală a investiției/intervenției (luna/anul) .....,

din care construcții-montaj .....

2.2. Durata de realizare a investiției/intervenției (luni) .....

3. Necesitatea și oportunitatea investiției/intervenției .....

4. Conținutul documentației:

4.1. Descrierea investiției/intervenției:

— descrierea lucrării .....

4.2. Avize și acorduri:

— enumerarea avizelor prevăzute în certificatul de urbanism (Certificatul de urbanism și avizele vor fi anexate în copie la nota de prezentare.)

5. Alte informații necesare susținerii lucrării .....

Avizat.Director adjunct economico-administrativ,
.....Întocmit.
Tehnician/
Inginer constructor,
.....

NOTĂ DE CONSTATARE
privind studiul de fezabilitate/studiul de fezabilitate/expertiza tehnică/nota conceptuală/tema de proiectare/documentația de avizare a lucrărilor de intervenții pentru obiectivul de investiții/intervenții la imobile

„..... — Penitenciar ....., județul .....

Studiul de fezabilitate/Studiul de fezabilitate/Expertiza tehnică/Nota conceptuală/Tema de proiectare/Documentația de avizare a lucrărilor de intervenții elaborat(ă) pentru acest obiectiv a fost transmis(ă) în vederea obținerii avizului Consiliului tehnico-economic al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

1. Indicatorii tehnico-economici:

1.1. Valoarea totală a investiției (luna/anul) .....,

din care construcții-montaj .....

1.2. Durata de realizare a investiției (luni) .....

Valorile sunt confidențiale și se vor actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

2. Constatări:

2.1. Scopul investiției/intervenției la imobile

.....
 .....
 .....

2.2. Descrierea lucrărilor

.....
 .....
 .....
 .....

3. Concluzii

Soluțiile tehnice corespund/nu corespund condițiilor din teren precizate în documentație și cerințelor normale de funcționare.

Întocmit,

Responsabil lucrare Serviciul cazarmare construcții investiții,

.....

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

